

Rapport om udstedelse af regler om god skik og regler om prisoplysning samt om erfaringerne med reglernes anvendelse i 2006

Indledning

Det følger af § 353, stk. 2 i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet i samarbejde med Forbrugerstyrelsen årligt afgiver en rapport til økonomi- og erhvervsministeren, over status for udstedelse af regler om god skik og om erfaringerne med reglernes anvendelse.

Denne rapport skal ses som opfølgning på den status for forbrugerpolitiske initiativer, der blev udsendt i november 2005.

1. Udstedelse af regler

1.1 Målrettet information

I august 2006 blev "Rapport om målrettet information på det finansielle område" offentliggjort. Rapporten er udarbejdet af en arbejdsgruppe under Finanstilsynet. Arbejdsgruppen blev nedsat, idet der generelt blandt forbrugerne er utilfredshed med, at det materiale, de modtager fra finansielle virksomheder, er for omfangsrigt og meget svært tilgængeligt. Formålet med arbejdet var ikke at ændre den nuværende forbrugerbeskyttelse, men at identificere nye måder at opfylde forbrugernes informationsbehov på.

I rapporten foreslås det, at lovgivningen bør give mulighed for, at finansielle virksomheder i højere grad lagdeler og målretter informationen til deres kunder, og at de i den forbindelse bevidst benytter internettet til at informere deres kunder.

Arbejdsgruppen anbefaler således, at kunderne kan få de vigtige aftaledokumenter i papirform, mens generel information kan lægges på nettet.

Økonomi- og erhvervsministeren har på baggrund af arbejdsgruppens anbefalinger foretaget en række ændringer i god skik reglerne. Det drejer sig om ændringer i følgende bekendtgørelser:

- Bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder

- Bekendtgørelse om information fra forsikringsselskabet til forsikringstager ved indgåelse af en livsforsikringsaftale
- Bekendtgørelse om information til forsikringstager i tilfælde, hvor en skadesforsikringsaftale tilbydes i henhold til reglerne om fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser
- Bekendtgørelse om livsforsikringsselskabers syge- og ulykkesvirksomhed.

I *bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder* er der foretaget en række ændringer på forsikringsområdet, som i vid udstrækning afspejler, at man sammenskriver de nugældende bestemmelser i god skik bekendtgørelsen med den eksisterende informationsbekendtgørelse på skadesforsikringsområdet.

Endvidere er § 25, hvorefter et forsikringsselskab forud for indgåelse af en aftale skulle oplyse kunden om muligheden for at få rådgivning, og § 31, hvorefter kunderne skulle oplyses om, hvor de kunne finde yderligere information om en forsikring, blevet ophævet. Begge bestemmelser anså arbejdsgruppen for unødvendige, idet forsikringsselskaber også er underlagt den generelle rådgivningsforpligtelse i god skik bekendtgørelsen, som allerede sikrer kunden disse oplysninger.

I relation til pengeinstitut- og realkreditområdet, er yderligere to bestemmelser blevet ophævet. Det drejer sig om § 14, stk. 1, 2. pkt., som forpligtede et realkreditinstitut til at oplyse kunden om en række egenskaber ved forskellige lånetyper, principper for kursfastsættelse og mulighed for kurssikring, i et lånetilbud, og § 15, stk. 2, hvorefter et indfrielsestilbud skal indeholde en forklarende oversigt over indfrielsesmetoder. Disse bestemmelser var overflødige, da de generelle rådgivningsregler sikrer, at kunderne bliver orienteret og rådgivet om disse forhold. Der var derfor ikke behov for et specifikt krav om, at forbrugeren tillige fik disse informationer skriftligt i forbindelse med lånetilbudet. Oplysningerne skal dog fortsat stilles til rådighed for kunderne. I vejledningen til god skik bekendtgørelsen vil det blive beskrevet, hvordan sådanne oplysninger kan stilles til rådighed for kunden, fx på en hjemmeside.

Desuden vil en revision af vejledningen til god skik bekendtgørelsen reflektere overvejelserne i arbejdsgruppen om målrettet information omkring mulighederne for at gøre øget brug af elektronisk kommunikation og internettet, til i højere grad skal kunne målrette oplysningerne til forbrugerne.

Ændringerne af bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder førte samtidig til en række konsekvensrettelser i tilsvarende bestemmelser i god skik bekendtgørelsen for investeringsforeninger og specialforeninger m.v., samt god skik bekendtgørelsen for firmapensionskasser.

Arbejdsgruppens anbefalinger har ligeledes ført til udarbejdelse af en ny *informationsbekendtgørelse for livsforsikringsaftaler*, der i højere grad giver selskaberne mulighed for at målrette den information, som selska-

berne skal give deres kunder. Endvidere skal den nye informationsbekendtgørelse give selskaberne øget mulighed for at benytte elektronisk kommunikation og internettet, til at lagdele informationen til kunderne.

Da størstedelen af bestemmelserne i *informationsbekendtgørelsen for skadesforsikringsaftaler* enten var overflødige eller reguleret andetsteds, er kun § 3, om oplysning om tilsyn og klageadgang og § 5, stk. 2, om information om navn og adresse på et selskabs skadesrepræsentant flyttet til bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder, mens resten af bekendtgørelsen er blevet ophævet.

Den nye bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder er udstedt den 8. december 2006 og træder i kraft 1. april 2007. Informationsbekendtgørelsen er udstedt den 11. november 2006 og trådte i kraft 1. januar 2007.

1.2 Regler om en klageansvarlig i finansielle virksomheder

Det følger af regeringsgrundlaget "Nye mål", at finansielle virksomheder over en vis størrelse skal udpege en klageansvarlig. I de tilfælde, hvor forbrugerne er utilfredse med den finansielle virksomheds behandling af deres sager, er det vigtigt, at forbrugerne ved, hvor i virksomheden de skal henvende sig.

Arbejdsgruppen om målrettet information fik til opgave at komme med et oplæg til regler for en klageansvarlig i finansielle virksomheder. Arbejdsgruppen foreslog, at der i en bekendtgørelse fastsættes regler om, at alle finansielle virksomheder, som har private kunder, skal udpege en klageansvarlig, der skal være ansvarlig for håndteringen af kundeklager internt i virksomheden. Den klageansvarlige kan både være en person eller en organisatorisk enhed i virksomheden.

Bekendtgørelsen om den klageansvarlige er udstedt den 8. december 2006 og træder i kraft 1. april 2007.

1.3 Nye regler om vilkår for ændringer og varsling til erhvervskunder

Bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder foreskriver i § 4, stk. 3 og 4, at vilkår om ændringer i løbende kundeforhold af gebyrer, renter og andet vederlag, skal angive hvilke forhold, der kan udløse en ændring og regler, om at ændringer i renter, gebyrer m.v. skal varsles. Bestemmelsen finder alene anvendelse på privatkunder.

Af regeringsgrundlaget "Nye Mål" fremgår det, at denne beskyttelse også skal udstrækkes til at gælde små og mellemstore virksomheder. Finanstilsynet har efter drøftelse med den finansielle sektor og erhvervsorganisationerne udarbejdet en ændring til god skik bekendtgørelsen, således at § 4, stk. 3 og 4 også finder anvendelse i erhvervsforhold, medmindre den erhvervsdrivende og den finansielle virksomhed indgår en individuel aftale herom.

Ændringen træder i kraft 1. april 2007.

1.4 Nye regler om investorbeskyttelse

Direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MIFID) indeholder en række bestemmelser om god skik og best execution (bedste gennemførelse af en værdipapirhandel). Gennemførelsen af MIFID-direktivets regler på disse områder indebærer, at de gældende regler om god skik og god værdipapirhandelsskik skal ændres.

Implementeringen har været behandlet i en arbejdsgruppe under Finanstilsynet med repræsentanter for forbruger- og brancheorganisationer. Arbejdsgruppen har lagt op til, at der udstedes to nye bekendtgørelser: en bekendtgørelse om investorbeskyttelse og en bekendtgørelse om værdipapirhandleres udførelse af ordrer.

Bekendtgørelsen om investorbeskyttelse skal erstatte kap. 8 i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, der indeholder særlige regler for værdipapirhandlere, og visse bestemmelser i bekendtgørelse om god værdipapirhandelsskik.

Bekendtgørelsen skal, foruden det overordnede krav om, at virksomhederne skal behandle deres kunder redeligt og loyalt, indeholde regler om information og krav til den aftale, som værdipapirhandleren indgår med kunden.

En værdipapirhandler skal i forbindelse med investeringsrådgivning og porteføljepleje følge "kend din kunde" – princippet. Det skal ske ved, at værdipapirhandleren foretager en egnethedstest af kunden. En egnethedstest betyder, at der skal indhentes oplysninger om kundens kendskab, erfaring og økonomiske formåen i relation til værdipapirhandel.

Desuden skal værdipapirhandleren, når han udfører eller formidler en ordre, foretage en hensigtsmæssighedsvurdering. Ved en hensigtsmæssighedsvurdering forstås en vurdering af, om produktet er hensigtsmæssigt for kunden. Vurderingen sker ved, at værdipapirhandleren indhenter viden om kundens kendskab til og erfaring med investeringsområdet.

Som noget nyt får kunden mulighed for at anmode værdipapirhandleren om kun at modtage, formidle eller udføre en værdipapirhandel (execution only). En sådan umiddelbar ordreudførelse, uden ovenstående hensigtsmæssighedsvurdering, kan dog kun anvendes, når handlen vedrører ikke-komplekse finansielle instrumenter, fx aktier, og kun ved eksplicit anmodning fra kunden.

Endelig skal bekendtgørelsen om investorbeskyttelse indeholde regler om den afregningsnota, som skal sendes til kunden i forbindelse med de udførte tjenesteydelser.

Den nye bekendtgørelse om værdipapirhandleres udførelse af ordrer skal erstatte reglerne om værdipapirhandleres pligt til "best execution", i bekendtgørelse om god værdipapirhandelsskik.

I den nye bekendtgørelse fastlægges princippet om værdipapirhandlers pligt til at udføre ordrer efter princippet om "best execution". Ved best execution forstås, at der ved udførelsen af modtagne ordrer skal tages hensyn til pris, omkostninger, hurtighed, gennemførelses- og afregnings-sandsynlighed, omfang og art.

Desuden skal en værdipapirhandler opstille en ordreudførelsespolitik til understøttelse af best execution-forpligtelsen.

De nye bekendtgørelser skal være udstedt inden 1. februar 2007 og træde i kraft den 1. november 2007.

1.5 Bekendtgørelse om information til forbrugere om priser m.v. i pengeinstitutter

Økonomi- og erhvervsministeren fik, med en ændring af lov om finansiel virksomhed i 2005, overført hjemlen til at udstede regler om pengeinstitutters prisinformation til forbrugerne, fra den nu ophævede prismærkningslov.

Denne hjemmel er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 44 af 24. januar 2006 om information til forbrugerne om priser mv. i pengeinstitutter.

Den nye bekendtgørelse afløser Forbrugerstyrelsens skiltningsbekendtgørelse og bekendtgørelse om skiltning med gebyrer og valutakurser i pengeinstitutter m.v. I den nye bekendtgørelse er der fastsat regler, som sikrer at kunderne får opdaterede og fyldestgørende oplysninger om renter og gebyrer i pengeinstitutternes forretningslokaler og på deres hjemmesider.

I tilknytning til bekendtgørelsen er der udstedt en vejledning.

2. Regelanvendelse

Finanstilsynet fører efter de finansielle love tilsyn med, at god skik-regler og reglerne om prisinformation overholdes.

En forudsætning for, at reglerne giver forbrugerne den tilsigtede beskyttelse og bidrager til fair og loyal konkurrence mellem de finansielle virksomheder, er, at der føres et effektivt tilsyn med disse regler.

Finanstilsynets administration af reglerne består af inspektioner, behandling af konkrete sager, information til brugerne og gennemførelse af projekter.

2.1 Inspektioner

Finanstilsynet gennemførte i 2004 et "pilotprojekt", hvor der på ca. 20 tilfældigt udvalgte inspektioner i finansielle virksomheder blev stillet 5 spørgsmål om overholdelse af god skik-reglerne.

Erfaringerne fra projektet var bl.a., at inspektioner er et effektivt middel til at afdække overtrædelser, ligesom den direkte kontakt til virksomhederne giver Finanstilsynet mulighed for hurtigt og effektivt at få belyst eventuelle problemer.

Finanstilsynet har på den baggrund besluttet, at god skik skal indgå som en integreret del af tilsynets generelle undersøgelsesprogram. Finanstilsynet har endvidere fået tilført ekstraressourcer til at gennemføre inspektioner specifikt vedrørende god skik.

Finanstilsynet har i 2006 planlagt og gennemført 20 inspektioner i forskellige finansielle virksomheder. God skik inspektionerne er indgået som en del af en ordinær undersøgelse af virksomheden.

Det har betydet, at der er blevet indkaldt materiale om god skik forud for inspektionen, og at inspektionen er blevet gennemført i forbindelse med Finanstilsynets øvrige undersøgelse i virksomheden. Resultatet af inspektionen er blevet afrapporteret på det afsluttende møde med virksomhedens ledelse, og fremgår af den afsluttende rapport.

Inspektionerne var fordelt på 10 pengeinstitutter, 6 forsikringsselskaber, 2 realkreditinstitutter, 1 investeringsforening og 1 pensionselskab.

På inspektionerne blev det undersøgt, hvordan den finansielle virksomhed sikrer, at medarbejderne har kendskab til reglerne om god skik, og at bekendtgørelsens informations- og rådgivningsforpligtelser efterleves i den daglige kundekontakt. Desuden var der udvalgt et tema for undersøgelserne i de forskellige typer virksomheder.

I pengeinstitutter var temaet information og rådgivning i forbindelse med boliglån. I forsikringsselskaber undersøgte det, hvordan selskabet efterlever den særlige rådgivningsforpligtelse i § 26 i god skik bekendtgørelsen. Som tema for inspektioner i realkreditinstitutter var udvalgt efterlevelse af bekendtgørelsens § 2 om en klar arbejdsdeling i tilfælde, hvor virksomheden har indgået en samarbejdsaftale om formidling med en anden finansiell virksomhed. I de to sidste virksomhedstyper, hvor kun en blev foretaget ved inspektion i en virksomhed, var der ikke udvalgt et tema.

Ved inspektionerne blev der endvidere gennemgået en række konkrete sager, med henblik på at undersøge, om sagsbehandlingen i virksomheden i praksis følger de forretningsgange, som virksomheden havde redegjort om over for tilsynet.

De gennemførte inspektioner har vist, at virksomhederne generelt opfylder bekendtgørelsens krav om at indgå væsentlige aftaler skriftligt, at rådgive på et informeret grundlag og at oplyse kunden om relevante produkter og evt. særlig interesse. Det er imidlertid ikke alle virksomheder, som har skriftlige forretningsgange, der sikrer dette, ligesom det er meget

svingende, i hvilket omfang virksomhederne selv dokumenterer og kontrollerer efterlevelsen.

Finanstilsynet vil foretage en evaluering af de gennemførte inspektioner.

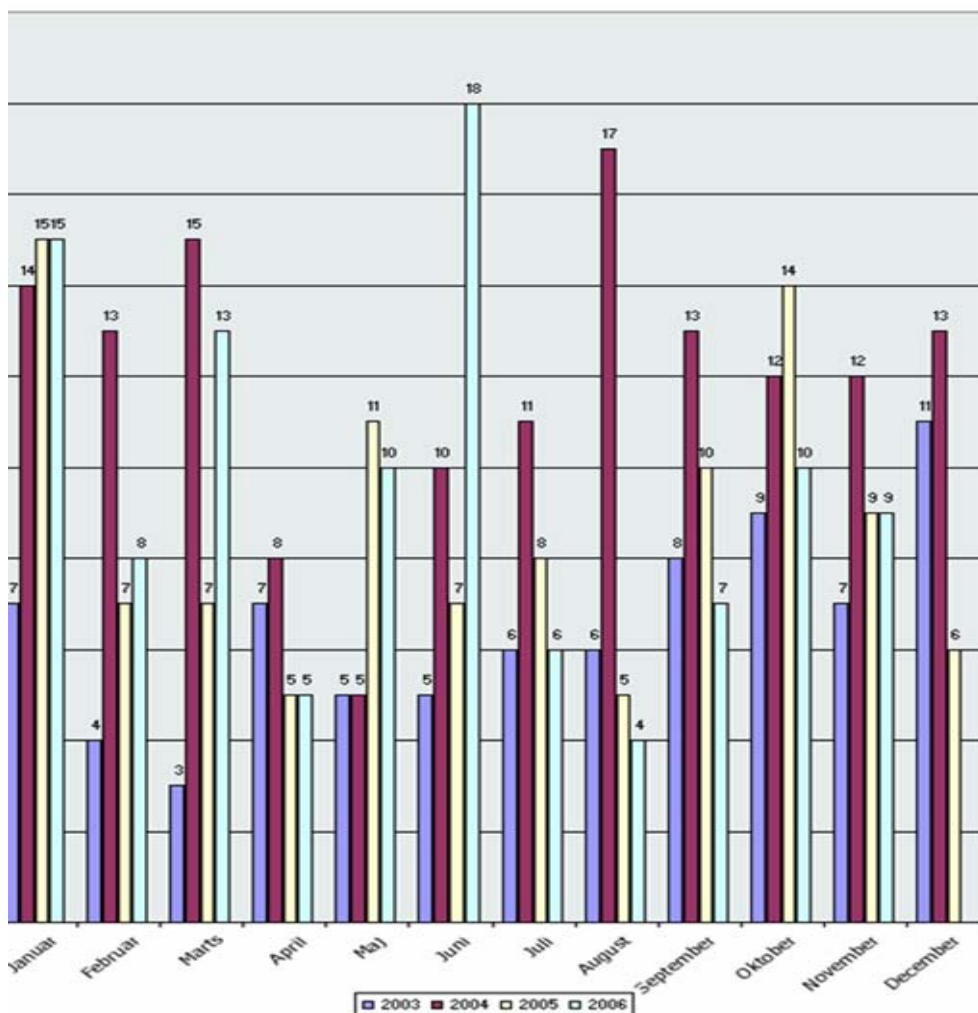
2.2 Behandling af konkrete sager

Finanstilsynet kan tage sager op på basis af en klage, af egen drift eller efter anmodning fra Det Finansielle Virksomhedsråd eller Forbrugerombudsmanden.

Finanstilsynet har siden medio 2004 offentliggjort en statistik over trufne afgørelser, ligesom antallet af behandlede sager samt udfaldet heraf offentliggøres på tilsynets hjemmeside og opdateres månedligt. Antallet af behandlede sager fra 2004 til og med 1. december 2006 fremgår af fig. 1.

Af de 98 sager, som Finanstilsynet behandlede i 2006 vedrørte 23 % sager, som klageren burde have sendt direkte til de finansielle ankenævn, idet de vedrørte en konkret tvist om et økonomisk krav. I 33 % af sagerne vurderede Finanstilsynet, at god skik-reglerne var overholdt. Derimod blev der i 4 % af sagerne givet påbud om, at de finansielle virksomheder skulle ændre praksis. 40 % af de behandlede sager henhørte under kategorien "øvrige sager". Denne kategori indeholder blandt andet sager, hvor Finanstilsynet har orienteret klager om lovgivningen eller gældende praksis, samt anonyme henvendelser, som ikke vedrører overtrædelser af reglerne.

Fig. 1. Behandlede god skik-sager i 2003, 2004, 2005 og 2006.

Finanstilsynet har siden 1. januar 2005 haft hjemmel til at offentliggøre navnene på finansielle virksomheder, der overtræder god skik-reglerne, under forudsætning af, at offentliggørelsen ikke vil medføre væsentlig skade for den virksomhed, som afgørelsen retter sig imod, ligesom der ikke må offentliggøres fortrolige oplysninger om kundeforhold.

Finanstilsynet har i 2006 benyttet denne hjemmel til at offentliggøre en påtale til Elgiganten A/S, som i forbindelse med salg af en tillægsforsikring havde overtrådt § 43 i lov om forsikringsformidling, ved ikke at have givet kunden oplysninger om forsikringsaftalens primære indhold.

De nuværende regler fastsætter som nævnt ganske snævre grænser for Finanstilsynets adgang til at orientere offentligheden om administrationen af forbrugerbeskyttelsesreglerne og til at give forbrugerne indsigt i, hvilke virksomheder, som overtræder reglerne. Økonomi- og erhvervsministeren vil derfor foretage en revision af reglerne om offentliggørelse i sager om god skik. Formålet med revisionen er at sikre større åbenhed om Finanstilsynets administration af reglerne om god skik og prisoplysning. Der vil blive fremsat lovforslag med ændringer af reglerne for offentliggørelse i lov om finansiel virksomhed i folketingsåret 2007 -2008.

2.3. Sager af generel interesse

Finanstilsynet offentliggør afgørelser af generel interesse på tilsynets hjemmeside.

Af sager af mere generel karakter, som har været behandlet i 2006, kan nævnes:

2.3.1 Forpligtelse til at tegne lovpligtige autoansvarsforsikringer

Finanstilsynet har behandlet en række sager om den lovpligtige motoransvarsforsikring.

Motorkøretøjer skal efter færdselslovens § 105, stk. 1, være dækket af en ansvarsforsikring. Samtidig er et forsikringsselskab, der udbyder ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer, forpligtet til at overtage forsikring for enhver forsikringspligtig, der vil underkaste sig selskabets forsikringsbetingelser, fastsat i overensstemmelse med den risiko, der overtages. Det følger af § 1 i bekendtgørelse for ansvarsforsikring af motorkøretøjer. Gensidige forsikringsselskaber, som kun tilbyder forsikringer til en nærmere afgrænset kundegruppe, kan dog afvise at tegne en forsikring til en kunde, som ikke tilhører selskabets kundegruppe.

Finanstilsynet har vurderet, at de nævnte lovregler indebærer, at et forsikringsselskab ikke må forskelsbehandle personer, som ønsker at tegne en lovpligtig ansvarsforsikring, og at den skal tegnes på selskabets almindelige forsikringsbetingelser. Selskabet kan derfor ikke fastsætte skærpede vilkår, som ikke er begrundet i risikomæssige hensyn, men i realiteten

alene har til hensigt at få kunden til at forlade selskabet, eller undlade at tegne forsikring i selskabet.

2.3.2 Aftale betinget af samtykke til markedsføring

Finanstilsynet har vurderet, at et pengeinstitut overtræder § 3 i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, hvis det kræver, at en kunde skal give samtykke til at modtage markedsføring, som betingelse for at indgå en aftale fx om oprettelse af en konto.

Ved afgørelsen blev der lagt vægt på, at bestemmelserne om god skik for finansielle virksomheder er begrundet i almene hensyn, herunder forbrugerbeskyttelse. Set fra en forbrugersynsvinkel er det urimeligt, at man skal acceptere at blive påtvunget fremtidig fremsendelse af markedsføringsmateriale, som vilkår for at købe et produkt.

2.3.3 Ændring af oprindelig aftale, hvis kunden ikke reagerede, var i strid med god skik.

Finanstilsynet har vurderet, at et realkreditinstitut overtrådte reglerne om god skik. Baggrunden for sagen var, at instituttet havde indgået aftaler med en række kunder om ydelse af et lån uden rentegaranti. Lånene skulle refinansieres en gang årligt. Det fremgik af pantebrevet, at såfremt låntager ikke traf anden beslutning, ville lånet blive erstattet med et nyt obligationslån med rentetilpasning uden rentegaranti og med fastholdelse af lånets oprindelige løbetid.

I forbindelse med refinansiering skrev realkreditinstituttet til kunderne, at lånet ville blive refinansieret med et lån med rentegaranti. Kunderne blev samtidig opfordret til at underskrive og returnere en ny låneaftale. Samtidig oplyste instituttet, at kunder, der ønskede at erstatte det oprindelige lån med et nyt lån uden rentegaranti, selv skulle henvende sig til et pengeinstitut.

En del af kunderne undlod at returnere den nye låneaftale, og i disse tilfælde erstattede realkreditinstituttet det oprindelige lån uden rentegaranti med et nyt lån med rentegaranti.

Da den oprindelige aftale i pantebrevene var, at lånet skulle refinansieres med samme type realkreditlån som det oprindelige lån, d.v.s. lån uden rentegaranti, handlede instituttet i strid med god skik, da det efterfølgende valgte at omlægge lånet med et lån af en anden type for kunder, som ikke har meddelt, at de ønskede en ændring af den oprindelige aftale.

Finanstilsynet vurderede også, at det var en overtrædelse af god skik, at instituttet i brevet til kunderne anførte, at kunder, der ikke ønskede et lån med rentegaranti, skulle henvende sig til et pengeinstitut, idet instituttet dermed tilsidesatte den oprindelige aftale om at forestå refinansieringen.

2.3.4. Forpligtelse til at tegne lovpligtige hundeforsikringer

Finanstilsynet har behandlet en række sager om forsikringsselskaber, der afslog at tegne den lovpligtige hundeanvarsforsikring til personer uden

fast bopæl. Det følger ellers af § 2 i bekendtgørelsen om ansvarsforsikring af hunde, at forsikringsselskaber, som er medlem af FAH (Foreningen af forsikringsselskaber til overtagelse af lovpligtige Ansvarsforsikringer for Hunde), er forpligtet til at tegne de lovpligtige hundeansvarsforsikringer, hvis kunden accepterer selskabets forretningsbetingelser.

Finanstilsynet vurderede, at et forsikringsselskab ikke må afvise at tegne lovpligtige hundeansvarsforsikringer, alene fordi kunden ikke har en fast bopælsadresse. I stedet kan selskabet forlange, at kunden enten møder op på selskabets adresse, eller oplyser en c/o-adresse eller poste restante adresse.

Et forsikringsselskab må heller ikke nægte at tegne en lovpligtig hundeansvarsforsikring til en kunde, som ikke kan eller vil tilknyttes betalings-service. Kunderne skal i stedet have mulighed for at få udleveret et girokort, eller betale direkte til forsikringsselskabet.

Endelig kan et forsikringsselskab ikke afvise at tegne den lovpligtige hundeansvarsforsikring med den begrundelse, at selskabet fortrinsvis tegner forsikringer for specielle kundegrupper. Hvis et forsikringsselskab kun tegner forsikringer i et lokalområde af landet, kan det dog afvise kunder, som ikke er knyttet til det pågældende område. Tilknytning til et område for personer uden fast bopæl, vil blandt andet kunne være, at vedkommende har en sagsbehandler i en kommune indenfor forsikringsselskabets område.

2.4 Information til forbrugerne

Forbrugerstyrelsen og Finanstilsynet gennemførte i slutningen af 2006, i samarbejde med en række organisationer, en informationskampagne, som skulle gøre forbrugerne opmærksom på, at omkostningerne ved at optage et forbrugslån kan variere meget. Derfor skal man som forbruger se på et låns ÅOP (årlige omkostninger i procent).

Kampagnen bestod af en mediekampagne på nettet i form af en række små film, der på en humoristisk måde gør opmærksom på, at man skal se efter ÅOP for at få den rigtige pris på et lån, og en hjemmeside, www.aaop.dk, hvor man kan beregne ÅOP på et lån og downloade filmene eller sende dem videre til en ven.

Mediekampagnen gav godt 35 mio. eksponeringer af filmene og godt 80.000 klik videre til kampagnens hjemmeside. Desuden havde hjemmesiden 78.500 unikke besøgende på seks uger og ca. 350.000 hits.

Kampagnens film blev desuden bragt som OBS indslag på DR i løbet af december 2006. De blev her set af lige knap 1 mio. seere.